

'Ik wil wat opbouwen...'

Adrie van Luijk, secretaris VBBN subvereniging Hoogeveen
Hoewel Bert Willigenburg de bijen in zijn genen had, duurde het nog tot 1990 eer hij met bijenhouden begon. Maar toen ging hij er hard tegenaan. Zoals met alles, want Bert ziet de dingen groot. Wellicht is hij daarom ook de huidige voorzitter van subvereniging Hoogeveen.

Veertien jaar geleden werd hij directeur van de DOC, de kaasfabriek in Hoogeveen. Dat betekende een verhuizing en het verlies van een grote tuin. Daar was vanaf nu trouwens ook geen tijd meer voor. Toch kan een natuurmens niet helemaal zonder: het werden bijen.

Hij ging naar Emmen voor de beginnerscursus van Ep Meyberg. 'Die maakte me helemaal gek', zegt Bert. De gevorderdencursus kreeg hij van Wim de Kleine en Han van Riel. Eerst had hij één volkje, maar je weet hoe het gaat. Hij vertelt: 'Met één of twee volken ben je als imker zo kwetsbaar. Een ongelukje, en je hebt niets meer. En je wilt ook reizen, want je wilt honing. Dus je koopt een aanhangwagen, waar tien kasten op kunnen. Om het risico te spreiden rijd je bijvoorbeeld voor het koolzaad met tien volken naar Groningen en met tien volken naar Duitsland. Nou, dan is het wel zo effectief om 25 tot 30 volken te hebben'. Dat is de Bert die de dingen groot ziet.

Grote volken en verre reizen

Eerst reisde hij alleen. Omdat hij voor de DOC heel Nederland doorkruiste kon het reizen met de bijen mooi gecombineerd worden met het reizen voor zijn werk. Maar dat paste niet altijd. Vooral in mei en juni dreigde het wel eens uit de hand te lopen. Nu reist hij met zijn Spaar- en Dadantkasten naar de peren en appels in de Betuwe en de Noordoostpolder, meestal met andere imkers. Wel zo gezellig.

Hij heeft een paar keer aan koninginnenteelt gedaan. Dat vond hij mooi werk. Het waren altijd Buckfast-koninginnen. 'Ik ben geen fanatieke, hoor', zegt hij er even tussendoor. 'Als je het goed doet en als je je houdt bij F1 of F2, dan heb je grote volken, die zeer zachtvaardig en zeer haaldriftig zijn'. Daar let hij goed

op. Op dit moment heeft hij drie volken F1. Er staan 27 volken ingewinterd bij zijn huis. Eind december moet hij ze nog een oxaalzuurbehandeling geven.

Soms levert hij voor de bestuiving kleine volken aan een zaadteler. Die kweekt hij niet speciaal; hij neemt er zijn kleinste volkjes voor. 'Wat je na de bestuiving overhoudt, is meestal niet veel meer en kan alleen nog maar verenigd worden'.

Bij de Heidebloem

Bert werd lid van de VBBN op 1 oktober 1992. Hij bezocht toen ook de vergaderingen van de Heidebloem. Na verloop van tijd waren er problemen, die zo hoog opliepen, dat het bestuur aftrad. Ab Klunder werd voorzitter. Na drie jaar volgde Bert hem in januari 1998 op. 'Ik wilde er toen, en nu nog, wat aan opbouwen, de zaak verbeteren, zorgen voor meer kwaliteit', vertelt hij. Hij wilde ook heel graag meer gezelligheid en dat wil hij nog steeds. Hij houdt ervan om een vergadering eerst zakelijk af te handelen. Daarna is er nog alle tijd voor een gezellige babbel onder elkaar. Over de Heidebloem in het algemeen is hij nog niet tevreden. Over het bestuur wel. De drie werkgroepen PR, bijenpark en reizen functioneren goed. Maar, zo vraagt hij zich hardop af, hoe verbeter je de vereniging in haar geheel? Er zijn veel leden, die alleen maar lid zijn.

Firma Flodder en Klodder

Hij werd in september 2001 ook voorzitter van Groep Drenthe. Ooit was daar veel narigheid, de groep dreigde te stoppen. Twee leden van het laatste groepsbestuur deden een herhaalde oproep aan de voorzitters van de betrokken subverenigingen om bij elkaar te komen. Daar ging Bert toen heen. Tijdens de vergadering concludeerde hij, dat het zo niet kon en dat hij zelf de kar moest helpen trekken. Hij ging in het groepsbestuur zitten samen

met Linus Bos, Engbert de Vries, Jan Tissing en Cees Boon. De laatste had ook in het vorige bestuur gezeten. Bert verklaarde zich bereid voorzitter te worden, mits dat in deze samenstelling kon. Dat lukte, dus was de nieuwe Groep Drenthe een feit. Hij vindt trouwens dat het voorzitterschap ook het enige was

*Als je je houdt bij
F1 of F2, dan heb je
grote volken, die zeer
zachtvaardig en zeer
haaldriftig zijn*

Hij moest het werk kunnen doen met de mond. Zodoende

wat hij kon doen. Zijn leraren zeiden vroeger al, dat hij er een was van de Firma Flodder en Klodder. Schrijven leverde bij hem alleen maar inktvlekken op, dus secretaris kon hij niet worden. Rekenen kon hij ook niet, dus het penningmeesterschap was niets voor hem. Hij moest het werk kunnen doen met de mond.

Zodoende. Groep Drenthe draait nu goed en is een van de betere groepen. Haast alle subverenigingen zijn vertegenwoordigd op de vergaderingen, die vijf keer per jaar gehouden worden. Bert is er in het bijzonder blij mee, dat nu ook de subvereniging Zuidlaren verschenen is.

Minder hommeles

De taak van het groepsbestuur omvat veel. Imkers zijn vaak nogal individualistisch. Veel activiteiten van de groep hebben tot doel imkers samen te brengen, te binden, te helpen, te leiden en zo nodig tussen hen te bemiddelen. Bestuursleden van Groep Drenthe bezoeken vergaderingen van de subverenigingen als die dat wensen. Het groepsbestuur doet van alles om de groep zichtbaar te maken voor de subverenigingen. Zo wil ze ook betrokken zijn bij de aandacht die

jubilarissen krijgen. Per jaar is er twee keer overleg met het hoofdbestuur. Bert vindt dat heel interessant. Jos Plaizier is een goede voorzitter, die zijn naam eer aan doet. In de contacten met het hoofdbestuur hamert Groep Drenthe steeds maar weer op het belang van opleiding. Gelukkig ziet Bert in het activiteitenplan 2005, dat het effect heeft. Het werken met het beleidsplan vindt hij een grote verbetering. Doordat het hoofdbestuur ieder jaar weer met een activiteitenplan komt, houden ze het ook actueel. Groepen en subverenigingen reageren op het plan en beslissen zo mee. Een ander groot voordeel is, dat er nu veel minder hommeles is. Soms roept het beleidsplan felle discussies op, zoals in de algemene vergadering van 2004, maar die gaan dan tenminste over de inhoud. Men kan zijn ei kwijt.

NoN-BIJe en de grensstreek

Bij de bijenhouderij van het hele noordoosten van Nederland is Bert ook betrokken. Al enige jaren geleden werkte Lammert Slichter eraan om de bijenteelt in Groningen te verbeteren en daarbij ook over de grenzen te kijken. Hij gaf met Jaap Smit de aanzet voor het overleg van de groepen Groningen, Friesland, Drenthe en Overijssel Oost. Men noemde dit NoN-BIJe. In verband met de Euregio-subsidies voor de grensstreek probeerde men te komen tot een soort overlegvorm met imkers in het Duitse Weser- en Emslandgebied. Maar, zoals dat gaat, Slichter ging eruit en Smit had er minder tijd voor. Het overleg dreigde in te zakken. Op dit moment is men echter met een paar man in een kleine commissie bezig om te zien of er een nieuwe start gemaakt kan worden. In Zuid-Nederland is ook geprobeerd contact te krijgen met imkers in Vlaanderen. Daar lukte het goed. Dan moet het hier toch ook kunnen. Bert vindt dat ze er alles aan moeten doen om het contact overeind te houden. Het moet toch mogelijk zijn, dat imkers aan weerszijden van de grens elkaar zo af en toe eens ontmoeten. Stof voor overleg is er genoeg. Denk maar aan de dracht en de bijengezondheid. Zo'n bijeenkomst geeft altijd informatie. Maar ja, je moet iemand hebben, die zoiets kan trekken. Nou ziet het er weer naar uit dat de subsidie afgeschaft gaat worden. Dat zou een tegenslag zijn. Maar Bert vindt dat ze toch moeten doorgaan om te zien wat er mogelijk is.

'Ik ben dan wel gepensioneerd, maar hele dagen thuis zitten is er niet bij. Ik was en blijf op zoek'.